

KÜRESEL DİRENİŞ MÜMKÜN MÜ?

Aydınlık Dergisi, 9 Kasım 2008

Yıldırım Koç

Türkiye’de yıllardır tartıştığımız bir konu vardı. Bu konuya verilecek yanıt için en uygun günleri yaşıyoruz.

Türkiye gibi emperyalizmin baskı ve sömürsü altındaki ülkelerde işçi sınıfının verdiği mücadelede temel müttefiki kim olacak?

Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları ve onların hakimiyeti altındaki uluslararası sendikacılık hareketi mi?

Ülkemizde emperyalizmin baskı ve sömürsünden etkilenen tüm toplumsal sınıf ve tabakalar ve vatansever, onurlu insan ve kuruluşlar mı?

Türkiye’de kriz yaşanırken ve emperyalist ülkelerde kriz yaşanmazken benim bu soruya verdiğim yanıt açıktı. Ben, emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının bir “burjuva proletarya” olduğu görüşündeyim. Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının üst tabakasının (işçi aristokrasisi) yanı sıra, işçi sınıfının ana kitlesinin de emperyalist sömürden pay aldığını düşünüyorum. Bu görüşlerimi, 3 yıl önce yayınlanan **Batılı İşçi Sömürüye Ortak (Burjuva Proletarya)** kitabımda ayrıntılı olarak dile getirmiştım. Gerek Aydınlık’taki köşemde, gerek başka platformlarda da yineleyip duruyorum.

Şimdi yeni bir durum söz konusu. Türkiye’deki krizin ötesinde bir küresel kriz yaşanıyor. Bu küresel krizin giderek derinleştiği koşullarda, krize karşı mücadelede emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının kendi aralarında ve bizim gibi ülkelerin işçi sınıflarıyla ortak bir cephe oluşturma çabası var mı? Emperyalist ülkelerin sendikalarının hakim olduğu uluslararası sendikacılık hareketinin böyle bir çabası görülüyor mu? Somut enternasyonalist adımlar atılıyor mu?

Derinleşen krize karşın, emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının enternasyonalist bir tavrı söz konusu değil. Tam tersine, sorunlarının çözümünü kendi ülkeleri çapında geliştirecek ilişkilerde görüyorlar. Bu nedenle, kendi sermayedar sınıflarıyla ve kendi hükümetleri - devletleri ile ilişkilerini daha da fazla geliştiriyorlar. Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının bugünkü öncelikli derdi, ulusötesi sermayenin üretim birimlerini az gelişmiş ülkelere ve Çin Halk Cumhuriyeti’ne kaydırması. Bunun olumsuz sonuçları, artan işsizlik, düşen ücretler, azalan vergi gelirleri ve düşen sosyal güvenlik primleridir. Bu olumsuz sonuçlardan emperyalist ülke devletleri de şikayetçidir. Böylece kriz derinleştikçe enternasyonalizm değil, milliyetçilik öne çıkmaktadır.

Derinleşen kriz koşullarında uluslararası sendikacılık hareketi de tam bir çıkmaz ve çaresizlik içindedir. Uluslararası sendikacılık hareketini iki boyutta ele almak gerekir. Önce, Türkiye’den TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ ve KESK’in üye bulunduğu Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) ve Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) vardır. Bu iki örgüt de, krize karşı bir program geliştirebilmiş değildir. Ayrıca, krizin olumsuz etkilerine karşı enternasyonalist bir tavır geliştirilmesi, kampanyaların düzenlenmesi, dayanışmanın örgütlenmesi, ortak eylemlerin planlanması gibi bir durum söz konusu değildir. Bu örgütler güçsüz ve çaresiz bir durumdadır.

Uluslararası sendikacılık hareketinin ikinci ayağı, küresel sendika federasyonlarıdır (GUF). Çeşitli ülkelerdeki işkolu örgütlenmelerini bir araya getiren bu federasyonların da program

oluşturmada, m¼cadele ve dayanışma ¼rg¼tlemelerde hi¼bir ciddi başarıları ve hatta girişimleri yoktur.

Peki, T¼rkiye'den de bazı ¼rg¼tlerin par¼ası bulunduğu D¼nya Sosyal Forumu bir ¼mit yaratabiliyor mu?

Kesinlikle hayır. ¼n¼m¼zdeki haftalarda D¼nya Sosyal Forumu'na değineceğim. Kısaca şunu belirteyim. D¼nya Sosyal Forumu, ¼eřitli emperyalist ¼lkelerin h¼k¼metleri ve CIA ile bağlantılı Ford Vakfı tarafından finanse edilen bir yapılanmadır. Bug¼ne kadar ¼nemli bir anti-emperyalist eylemi g¼r¼lmemiřtir; emperyalistler tarafından desteklenen ve denetim altında tutulan bir yapının b¼yle bir tavrı da beklenemez zaten. Bazı belgeleri ¼n¼m¼zdeki haftalarda a¼ıklayacaęım. D¼nya Sosyal Forumu'nu bir enternasyonalist ¼rg¼tlenme sanarak ona umut bağlayanların bu inan¼larını g¼zden ge¼irmesinde yarar var. Yoksa ileride, tarih ¼n¼nde ¼eřitli su¼lamalarla karşı karşıya kalabilirler.

K¼resel krize karşı m¼cadelede k¼resel direniş m¼mk¼n değildir; anti-emperyalist ve ulusalcı bir direniş ise m¼mk¼nd¼r ve zorunludur.